

ЛИСТОВКА: ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПАЦИЕНТА

Fevarin ® 50 mg film-coated tablets/Феварин 50 mg филмирани таблетки

Fevarin ® 100 mg film-coated tablets/ Феварин 100 mg филмирани таблетки

50 mg fluvoxamine maleate/флувоксамин малеат

100 mg fluvoxamine maleate/ флувоксамин малеат

Solvay Pharmaceuticals

ИЗПЪЛНИТЕЛ
Листовка - Приложение 2
Към РУ №: 3317-8 / 30.10.08
Одобрено: 22/16.09.08

Уважаеми пациенти,

Моля, прочетете внимателно цялата листовка, преди да започнете да употребявате това лекарство. Запазете листовката. Може да се наложи да я прочетете отново. Ако имате допълнителни въпроси, обърнете се към Вашия лекар или фармацевт!

Това лекарство е предписано лично на Вас и не трябва да го давате на други лица. То може да им навреди, дори ако симптомите им са същите като Вашите. Ако някоя от нежеланите лекарствени реакции стане сериозна или ако забележите нежелани реакции, неописани в тази листовка, моля, информирайте Вашия лекар или фармацевт!

Съдържание на листовката:

1. Какво представлява Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg и за какво се използва
2. Преди да започнете да приемате Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg
3. Как да приемате Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg
4. Възможни нежелани лекарствени реакции на Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg
5. Съхранение на Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg
6. Допълнителна информация

1. КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ФЕВАРИН 50 MG/ ФЕВАРИН 100 MG И ЗА КАКВО СЕ ИЗПОЛЗВА

Фармакотерапевтична група: антидепресанти, селективен инхибитор на обратния захват на серотонина.

Феварин е лекарствен продукт за лечение на периоди на депресивни състояния и обесивно-компулсивни разстройства.

Как действа Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg?

Феварин въздейства избирателно върху серотонина – химично вещество в мозъка, което регулира настроението и активността. Той спада към групата на т. нар. SSRI (ССРИ), лекарствени продукти, които избирателно задържат обратното поемане на серотонин в мозъчните неврони. С повишение концентрацията на серотонина, симптомите на депресия и обесивно-компулсивно разстройство отзвучават.

Продуктът може да се приема едновременно с храна.

Специална група пациенти

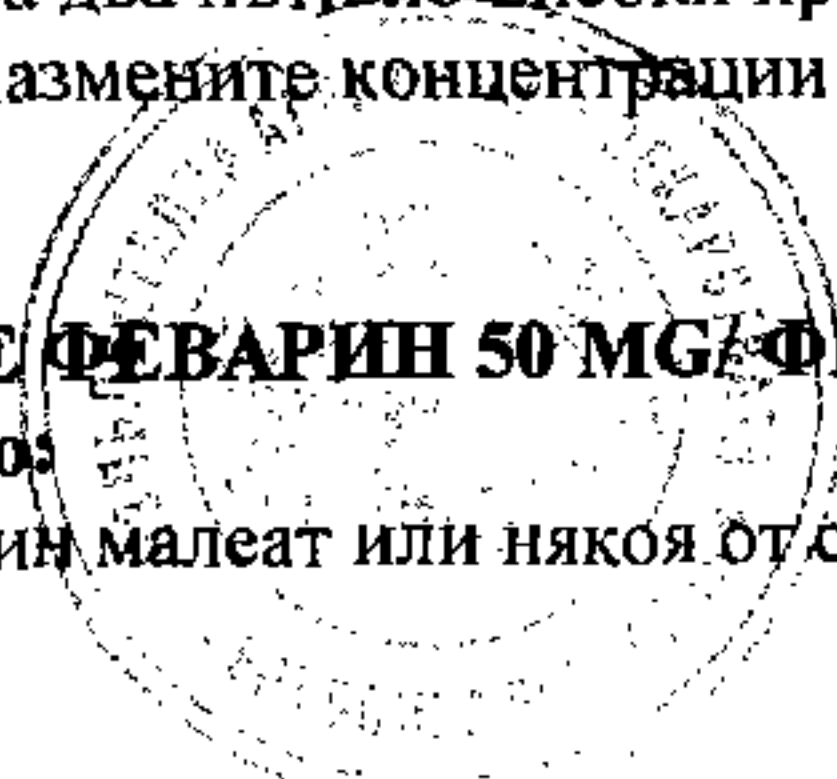
Фармакокинетиката на Феварин е подобна при здрави възрастни пациенти, пациенти в напреднала възраст и пациенти с бъбречна недостатъчност. Метаболизмът на Феварин е нарушен при пациенти с чернодробни заболявания.

Равновесните плазмени концентрации на Феварин са два пъти по-високи при деца (6-11 годишни) в сравнение с юноши (12-17 годишни). Плазмените концентрации при юноши са еднакви с тези при възрастни.

2. ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕТЕ ДА ПРИЕМАТЕ ФЕВАРИН 50 MG/ ФЕВАРИН 100 MG

Не взимайте Феварин 50 mg/ Феварин 100 mg, ако:

- сте алергичен (свръхчувствителен) към флувоксамин малеат или някоя от съставките на Феварин!

- взимате Феварин таблетки в комбинация с tizanidine и моноамин оксидазни инхибитори (МАОИ)

Лечение с Феварин може да бъде започнато:

- две седмици след спиране на приема на необратим МАОИ или
- на следващия ден след спиране на приема на обратим МАОИ (напр. moclobemide).

Необходимо е да измине поне една седмица между прекратяване приема на Феварин и започване на терапия с МАОИ.

Специални мерки при употреба на Феварин 50 mg /Феварин 100 mg

Депресията е свързана с повишен риск от мисъл за самоубийство, опити за самоубийство и самоубийство. Рискът съществува до постигане на съществена ремисия. Клиничният опит показва, че рискът от суицидно поведение е най-висок в началото на заболяването и може да се повиши отново през ранните фази на възстановяването. Затова пациентите трябва да бъдат наблюдавани внимателно, особено в началото на терапията с антидепресанти или по всяко време при корекции на дозата до установяване на подобрение.

Обсесивно-компулсивното разстройство (ОКР) може също да се асоциира с повишен риск от самоубийство. Следователно, при тези пациенти трябва да се спазват същите предпазни мерки.

Пациенти с анамнеза за свързани със самоубийство събития и такива, демонстриращи значителна степен суицидни намерения преди започване на лечението, могат да бъдат изложени на по-висок риск от самоубийствени мисли или опити за самоубийство. Пациентите (и обгрижващите ги хора) трябва да бъдат информирани за необходимостта от наблюдение с цел установяване появата на суицидно поведение и незабавно да потърсят медицински съвет в случай на възникване на такива симптоми.

Феварин не трябва да се използва за лечение на деца и юноши на възраст под 18 години с изключение на пациенти с обсесивно-компулсивно разстройство (ОКР). Поведение, свързано със самоубийство (опит за самоубийство и мисли за самоубийство) и враждебност (предимно агресия, съпротива и гняв) са били наблюдавани по-често в клинични изпитвания с деца и юноши, лекувани с антидепресант в сравнение с такива, лекувани с плацебо. При вземане на решение за лечение въз основа на клинична необходимост, пациентът трябва да се наблюдава внимателно за появата на суицидни симптоми.

В допълнение, липсват дългосрочни данни за безопасност при деца и юноши във връзка с растежа, съзряването и развитието на когнитивното поведение.

Страдащите от чернодробна или бъбречна недостатъчност пациенти трябва да започват лечението с ниска доза и да бъдат наблюдавани внимателно.

Лечението с Феварин рядко е било свързано с увеличение на чернодробните ензими, придружавано по правило от клинични симптоми. Лечението в такива случаи трябва да се прекрати. Гликемичният контрол може да бъде нарушен, особено в ранните фази на лечение. Може да се наложи корекция на дозата на антидиабетните лекарства.

Макар Феварин да не е демонстрирал про-конвулсивни свойства при изследвания с животни, се препоръчва лекарството да се прилага предпазливо при пациенти с анамнеза за конвулсивни разстройства.

Феварин трябва да се избягва при пациенти с нестабилна епилепсия, а такива с контролирана епилепсия трябва да се наблюдават внимателно. Лечението с Феварин трябва да се спре при поява или зачестяване на припадъците.

Съобщавани са редки случаи на развитие на серотонинов синдром или събития, подобни на злокачествен невролептичен синдром, във връзка с лечение с Феварин, особено при приложението му в комбинация с други серотонергични и/или невролептични медикаменти. Тъй като тези синдроми могат да доведат до потенциално животозастрашаващи състояния, лечението с Феварин трябва да се преустанови при появата на такива събития (характеризирани с групи симптоми като хипертермия, ригидност, миоклонус, автономна нестабилност и възможни бързи колебания на жизнените показатели, промени в менталния статус, включващи

объркване, раздразнителност, крайна възбуда, прогресираща до делириум и кома), при което трябва да се започне поддържащо симптоматично лечение.

Както и при други селективни инхибитори на обратния захват на серотонина (СИОЗС), при преустановяване на лечение с Феварин рядко е била наблюдавана хипонатриемия. Някои случаи вероятно са били резултат на синдрома на несъответна секреция на антидиуретичен хормон. Повечето съобщения са били свързани с по-възрастни пациенти.

Има литературни данни за аномалии с кожни кръвоизливи като екхимози и зачервяване, поради капилярни кожни кръвоизливи, както и вътрешни стомашночревни кръвоизливи със СИОЗС. Препоръчва се пациентите, приемащи СИОЗС да се наблюдават внимателно, особено възрастни, и пациенти, които едновременно употребяват лекарства, за които е известно, че повлияват функцията на тромбоцитите [като атипични антипсихотици и фенотиазини, повечето трициклически антидепресанти (ТА), ацетилсалицилова киселина, нестероидни противовъзпалителни средства (НСПВС)] или медикаменти, които увеличават риска от кървене, както и пациенти с анамнеза за кръвоизливи и при тези с предразполагащи състояния (като тромбоцитопения).

В комбинация с Феварин, плазмените концентрации на terfenadine, astemizole или cisapride могат да се повишат, водейки до увеличен риск от удължаване на QT интервала /Torsade de Pointes.

Следователно, Феварин не трябва да се прилага едновременно с тези лекарства.

Данни при пациенти в напреднала възраст не показват клинично значими разлики в нормалните дневни дози, в сравнение с по-млади индивиди. Все пак, коригиране с увеличаване на дозата при по-възрастните пациенти трябва да се прави по-бавно и дозирането винаги трябва да се извършва предпазливо.

Феварин може да причини незначително забавяне на пулса (с 2-6 удара в минута).

Поради липса на клиничен опит, употребата на Феварин за лечението на депресия при деца не може да бъде препоръчана.

Прем на други лекарства

Феварин не трябва да се използва в комбинация с МАОИ (виж точка 2).

Докладвано е повишение на стабилни преди плазмени нива на тези трициклически антидепресанти (например clomipramine, imipramine, amitriptyline) и невролептици (например clozapine, olanzapine), които се метаболизират предимно чрез цитохром P450 1A2 при едновременно приложение с Феварин. При започване на лечение с Феварин трябва да се обмисли намаляване на дозата на тези продукти.

Пациенти, приемащи едновременно Феварин и лекарства като tacrine, theophylline, methadone, mexiletine трябва да се наблюдават внимателно и при необходимост се препоръчва корекция на дозата на тези лекарства.

При приложение с Феварин, плазмените концентрации на warfarin се повишават значително, а протромбиновото време се удължава.

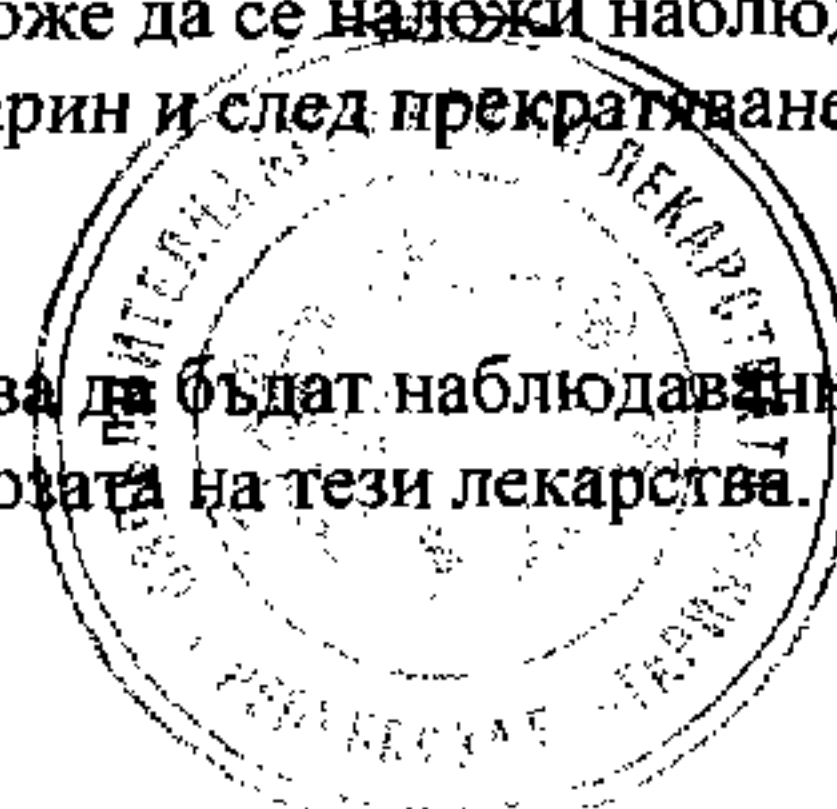
Съобщени са изолирани случаи на сърдечна токсичност при комбиниране на Феварин с thioridazine.

Тъй като плазмените концентрации на propranolol се повишават в комбинация с Феварин, може да е необходимо намаляване на дозата на propranolol.

Има вероятност плазмените нива на кофеина да се повишат при едновременно приложение на Феварин. Затова пациенти, консумиращи големи количества съдържащи кофеин напитки трябва да ограничат техния прием при едновременно прилагане на Феварин, защото се наблюдават нежелани реакции от кофеина (като тремор, сърцебиене, гадене, безпокойство, безсъние).

Тъй като плазмените концентрации на goripinol могат да бъдат повишени в комбинация с Феварин, увеличавайки по такъв начин риска от предозиране, може да се наложи наблюдение и намаляване дозировката на goripinol по време на лечение с Феварин и след прекратяване на лечението.

Пациенти, получаващи едновременно Феварин и phenytoin трябва да бъдат наблюдавани внимателно и при необходимост се препоръчва коригиране на дозата на тези лекарства.

Terfenadine, astemizole, cisapride: виж също **Специални мерки при употреба**.

Пациенти, получаващи едновременно Феварин и carbamazepine, ciclosporin, трябва да бъдат наблюдавани внимателно и при необходимост се препоръчва коригиране на дозата на тези лекарства.

Вероятно е плазмените нива на оксидативно метаболизираните бензодиазепини (например triazolam, midazolam, alprazolam, и diazepam) да се повишат при едновременно приложение на Феварин. Дозата на тези бензодиазепини трябва да се намали при едновременно приложение на Феварин.

Феварин не повлиява плазмените концентрации на digoxin.

Бъбречна екскреция

Феварин не повлиява плазмените концентрации на atenolol.

Фармакодинамични взаимодействия

Серотонергичните ефекти на Феварин могат да бъдат засилени при употреба в комбинация с други серотонергични агенти (включващи триптани, tramadol, СИОЗС и препарати от жълт кантарион (виж също **Специални мерки при употреба**)).

Феварин е бил използван в комбинация с литий при лечението на тежко болни и резистентни на лекарства пациенти. Обаче литият (както може би и триптофан) засилва серотонергичния ефект на Феварин. Комбинацията трябва да се използва предпазливо при пациенти с тежка и резистентна на медикаменти депресия.

При получаващи орални антикоагуланти и Феварин пациенти, рискът от кръвоизлив може да се увеличи и затова тези пациенти трябва да бъдат наблюдавани внимателно.

Както и при други психотропни лекарства, пациентите трябва да бъдат съветвани да избягват употреба на алкохол, докато приемат Феварин.

Моля, уведомете Вашия лекар или фармацевт, ако приемате или неотдавна сте приемали някакви други лекарства, включително такива, отпускани без рецепта.

Приемане на Феварин 50 mg/Феварин 100 mg с храна и напитки:

Както и при други психотропни лекарства, пациентите трябва да бъдат съветвани да избягват употреба на алкохол, докато приемат Феварин.

Бременност

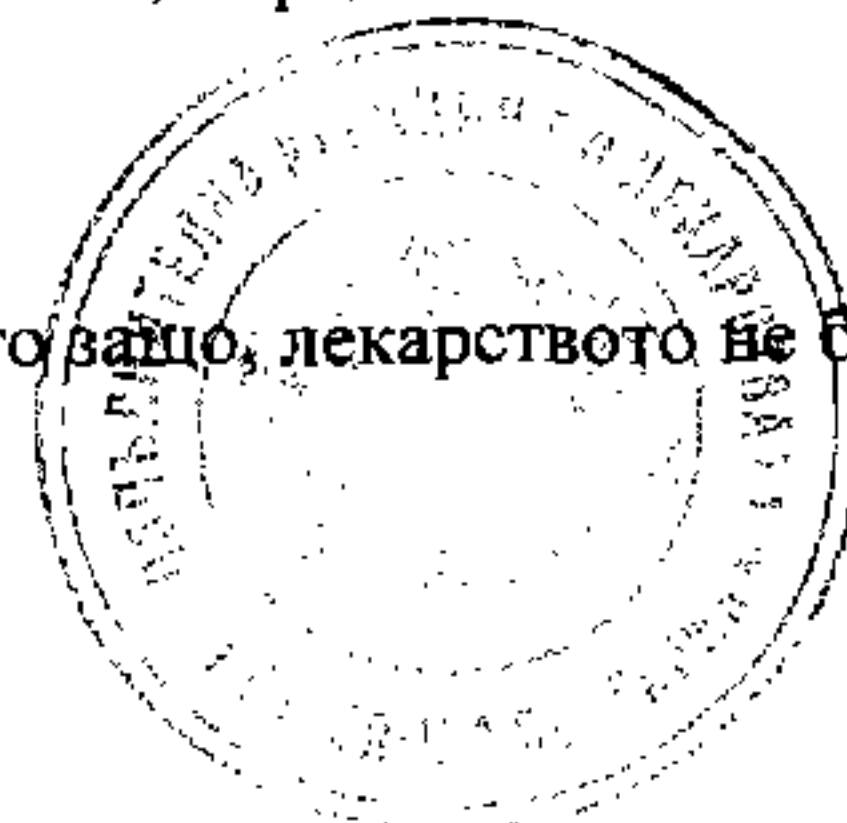
Данни от ограничен брой изложени на въздействието на медикамента бременности не показват нежелани реакции от Феварин върху бременността. В момента няма други, свързани с медикамента епидемиологични данни.

Репродуктивни изследвания с животни във високи дози не са разкрили данни за нарушена фертилност, оплодителна способност или тератогенни ефекти в потомството. При дози fluvoxamine, които значително (около 4 пъти) надхвърлят максималната препоръчвана човешка доза, те са установили нарушена фертилност, увеличена честота на ембрио-фетална смърт, намалено телесно тегло на плода и увеличени честоти на очни аномалии на плода (прегъната ретина). Потенциалният риск за хора е неизвестен. Необходима е предпазливост при предписване на лекарството на бременни жени.

Изолирани случаи на симптоми на зависимост при новороденото са били описани след употреба на Феварин в края на бременността. Някои новородени преживяват затруднения при хранене и/или дихателни затруднения, гърчове, нестабилна температура, хипогликемия, тремор, анормален мускулен тонус, потръпвания и непрекъснат плач след излагане на въздействието на СИОЗС през третия триместър на бременността, поради което може да се наложи продължителна хоспитализация.

Кърмене

Феварин се отделя в малки количества в майчината кърма. Ето защо, лекарството не бива да се използва от жени, които кърмят.

Шофиране и работа с машини

Феварин до 150 mg не притежава или оказва незначително влияние върху способността за шофиране и работата с машини. Лекарството не е показало ефект върху психомоторните умения, свързани с шофиране и работа с машини при здрави доброволци. Но е била съобщена сънливост по време на лечение с Феварин. Затова се препоръчва предпазливост до установяване на индивидуалната реакция към лекарството.

Важна информация за някои съставки на Феварин 50 mg /Феварин 100 mg
Манитол (E421) може да оказва лек слабителен ефект.

3. КАК ДА ПРИЕМАТЕ ФЕВАРИН 50 MG /ФЕВАРИН 100 MG

Депресия

Препоръчаната начална доза е 50 или 100 mg, еднократно вечер. Препоръчва се постепенно увеличаване на дозата до достигане на ефективната доза. Обичайната ефективна доза е 100 mg дневно и тя трябва да се коригира в съответствие с индивидуалната реакция на пациента. Прилагани са дози до 300 mg дневно. Дозировка над 150 mg дневно трябва да се прилага в разделени дози.

В съответствие с единодушното заявление на СЗО, антидепресанти трябва да се приемат в продължение на най-малко 6 месеца след възстановяване от депресивен епизод.

Феварин във фиксирана дневна доза от 100 mg е препоръчаната доза за предотвратяване на нов депресивен епизод.

Обсесивно-компулсивно разстройство (ОКР)

Препоръчаната начална доза е 50 mg дневно за 3 - 4 дни. Ефективната доза обикновено варира между 100 mg и 300 mg дневно. Дозата трябва да се увеличава постепенно до достигане на ефективната доза, като максималната доза е 300 mg дневно за възрастни и 200 mg дневно за деца на възраст над 8 години/юноши.

Дози до 150 mg могат да се дават като еднократна доза и за предпочитане вечер. Препоръчва се обща дневна доза по-голяма от 150 mg да се дава в 2 или 3 разделени дози.

Ако е постигнат добър терапевтичен отговор, лечението може да продължи в доза, коригирана според индивидуалната реакция. Ако не се наблюдава подобрене в рамките на 10 седмици, лечението с Феварин трябва да се преразгледа. Макар да няма системни изследвания, които да отговорят на въпроса колко дълго трябва да продължава лечението с Феварин, ОКР е хронично състояние и е разумно да се има предвид продължаване на лечението и след 10 седмици при повлияващи се пациенти. Коригиране на дозата трябва да се прави внимателно в съответствие с индивидуалната реакция на пациента, за да се осъществи поддържащо лечение с най-ниската ефективна доза.

Необходимостта от лечение трябва да се преоценява периодично. Някои клиницисти препоръчват едновременна поведенческа психотерапия за пациенти, които са се повлияли добре от лекарствената терапия.

Лечението при страдащи от чернодробна или бъбречна недостатъчност пациенти трябва да започва с ниска доза и е необходимо пациентите да бъдат внимателно наблюдавани.

Таблетките Феварин трябва да се поглъщат с вода без да се дъвчат.

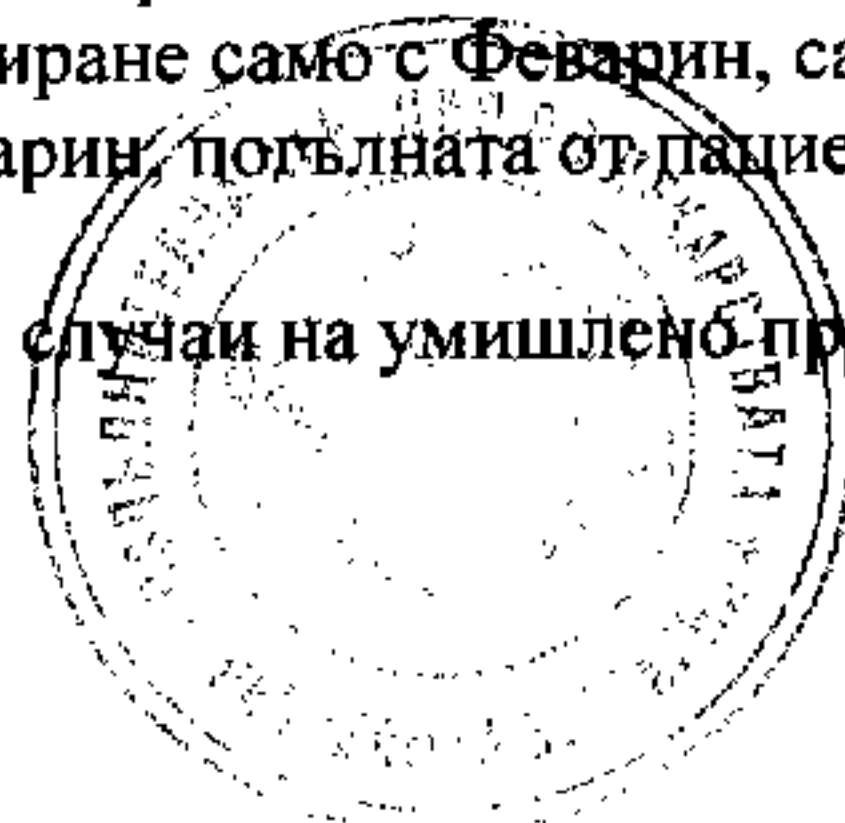
Ако сте приели по-голяма от необходимата доза Феварин 50 mg/Феварин 100 mg):

Симптоми

Симптомите включват стомашночревни оплаквания (гадене, повръщане и диария), сънливост и замаяване. Съобщавани са също сърдечни събития (тахикардия, брадикардия, хипотония), нарушения на чернодробната функция, гърчове и кома.

Феварин притежава широк диапазон на безопасност при предозиране. След въвеждането му на пазара, съобщения за смъртни случаи, приписвани на предозиране само с Феварин, са били изключително редки. Най-високата документирана доза Феварин, погълната от пациент, е 12 грама. Този пациент се е възстановил напълно.

Понякога са били наблюдавани по-сериозни усложнения при случаи на умишлено предозиране на Феварин в комбинация с други лекарства.

Лечение

Няма специфичен антидот за Феварин. В случай на предозиране трябва да се направи стомашна промивка колкото е възможно по-скоро след поглъщането на таблетките и да се осигури симптоматично лечение. Препоръчва се и многократна употреба на медицински въглен, придружена при необходимост от осмотично слабително средство. Форсирана диуреза или диализа навярно няма да бъдат полезни.

Ако сте пропуснали да приемете Феварин 50 mg /Феварин 100 mg

Не приемайте двойна доза, за да компенсирате пропуснатата таблетка, а продължете със следващата предписана доза.

Ако сте прекратили приема на Феварин 50 mg /Феварин 100 mg

Възможни са реакции на зависимост при прекратяване на терапията с Феварин, макар наличните предклинични и клинични данни да не подсказват, че това лечение причинява зависимост. Съобщени са следните симптоми във връзка с прекратяване приема на продукта: главозамайване, парестезия, главоболие, гадене и тревожност. Повечето от реакциите на зависимост са леки и самоограничаващи се. При прекратяване на лечението може да се обмисли постепенно намаляване на дозата.

Ако имате някакви допълнителни въпроси за употребата на този продукт, попитайте Вашия лекар или фармацевт.

4. ВЪЗМОЖНИ НЕЖЕЛАНИ ЛЕКАРСТВЕНИ РЕАКЦИИ КЪМ ФЕВАРИН 50 MG /ФЕВАРИН 100 MG

Като всички лекарства, Феварин може да причини нежелани лекарствени реакции, макар не всички да ги получават.

Гадене, придружено понякога от повръщане, е най-често наблюдаваният симптом, свързан с лечение с Феварин. Тази нежелана реакция обикновено отслабва в рамките на първите две седмици от лечението. Други нежелани реакции, наблюдавани в клинични изследвания с изброените по-долу честоти, често са свързани със самото заболяване, а не непременно с лечението.

Чести (честота 1-10 %):

Нарушения на метаболизма и храненето: анорексия

Нервна система: възбуда, тревожност, главозамайване, главоболие, безсъние, нервност, сънливост, тремор

Сърдечни нарушения: сърцебиене (тахикардия)

Стомашночревни разстройства: коремна болка, запек, диария, сухота в устата, диспепсия

Разстройства на кожата и подкожната тъкан: изпотяване

Общи разстройства и състояния в мястото на приложение: астения, общо неразположение

Нечести (честота < 1 %):

Психиатрични разстройства: объркване, халюцинации

Разстройство на нервната система: атаксия, екстрапирамидни симптоми

Съдови разстройства: (постурална) хипотония

Разстройства на кожата и подкожната тъкан: алергични кожни реакции (включително обрив, сърбеж, ангиоедем)

Мускулно-скелетни разстройства и разстройства на съединителната тъкан: артралгия, миалгия

Разстройства на репродуктивната система и млечната жлеза: анормална (забавена) еякулация

Редки (честота < 0.1 %):

Психиатрични разстройства: мания

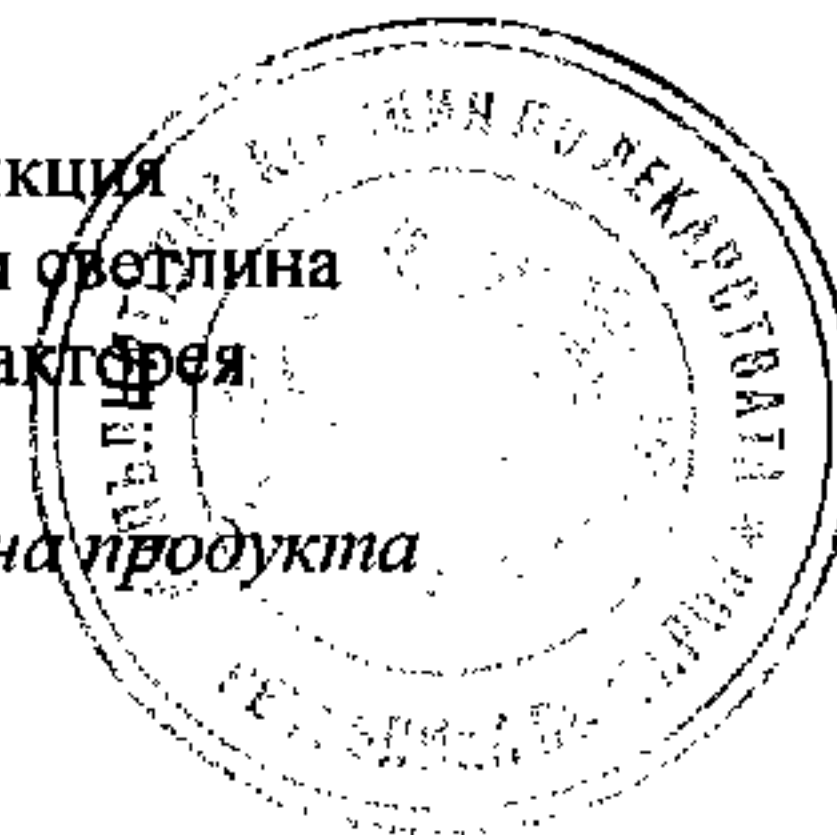
Нервна система: гърчове

Чернодробно-жлъчни разстройства: анормална чернодробна функция

Разстройства на кожата и подкожната тъкан: чувствителност към светлина

Разстройства на репродуктивната система и млечната жлеза: галактоорея

Други нежелани реакции, наблюдавани по време на маркетинга на продукта.

Съобщавано е за наддаване или загуба на тегло.

Рядко са съобщавани серотонинов синдром, подобни на невролептичен злокачествен синдром събития, хипонатриемия и синдром на несъответна секреция на антидиуретичен хормон (SIADH) (виж също **Специални мерки при употреба**).

Моля, вижте точка 3 за възможни нежелани реакции при прекратяване на терапията.

Съобщавано е за прояви на кървене като екхимози, капилярни кръвоизливи, стомашночревни кървене (виж също Специално внимание при употреба).

Много рядко са съобщавани парестезия, аноргазмия и промяна на вкуса.

Мисли за самоубийство и влошаване на Вашата депресия или тревожно разстройство

Ако сте депресирани и/или имате тревожно разстройство, понякога може да имате мисли за самонараняване или самоубийство. Тези мисли може да се засилят, когато за първи път приемате антидепресанти, тъй като при всички тези лекарства е необходимо време, за да започнат да действат – обикновено около 2 седмици, но понякога и по-дълго.

Вие можете да бъдете по-предразположени да мислите по този начин:

- Ако и преди това сте имали мисли за самоубийство или самонараняване;
- Ако сте млад човек. Данни от клинични проучвания показват повишен риск от поведение, свързано със самоубийство при млади хора (под 25 години) с психични заболявания, които са лекувани с антидепресант.

Ако по което и да е време у вас се появят мисли за самонараняване или самоубийство, **свържете се с Вашия лекар или незабавно отидете в болница.**

Може да прецените, че е полезно да споделите с роднина или близък приятел, че сте депресирани или имате тревожно разстройство и да ги помолите да прочетат тази листовка. Помолете ги да Ви кажат, ако смятат, че Вашата депресия или тревожност се влошават или ако са обезпокоени от промени в поведението Ви.

В рамките на всяка честотна група, нежеланите реакции са подредени с намаляваща тежест.

Ако някоя от нежеланите реакции стане сериозна или ако забележите нежелани реакции, които не са изброени в тази листовка, моля, съобщете на Вашия лекар или фармацевт.

5. СЪХРАНЕНИЕ НА ФЕВАРИН 50 MG /ФЕВАРИН 100 MG

Срокът на годност 3 години се гарантира от компанията при условие, че продуктът е съхраняван в оригиналната, неповредена опаковка при температури под 25°C.

Таблетките Феварин трябва да се съхраняват на сухо и защитено от пряка слънчева светлина място.

Съхранявайте това лекарство на място, недостъпно за деца.

Не използвайте Феварин след датата на изтичане на срока на годност, отбелязана върху опаковката след EXP.

6. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Какво съдържа Феварин 50 mg /Феварин 100 mg

Активната съставка е флувоксамин малеат.

Другите съставки (помощните вещества) са:

- манитол (E421), царевично нишесте, прежелатинизирана скорбяла, натриев стеарил-фумарат, колоиден безводен силициев диоксид
- хипромелоза, полиетиленгликол 6000, талк, титанов диоксид (E171).

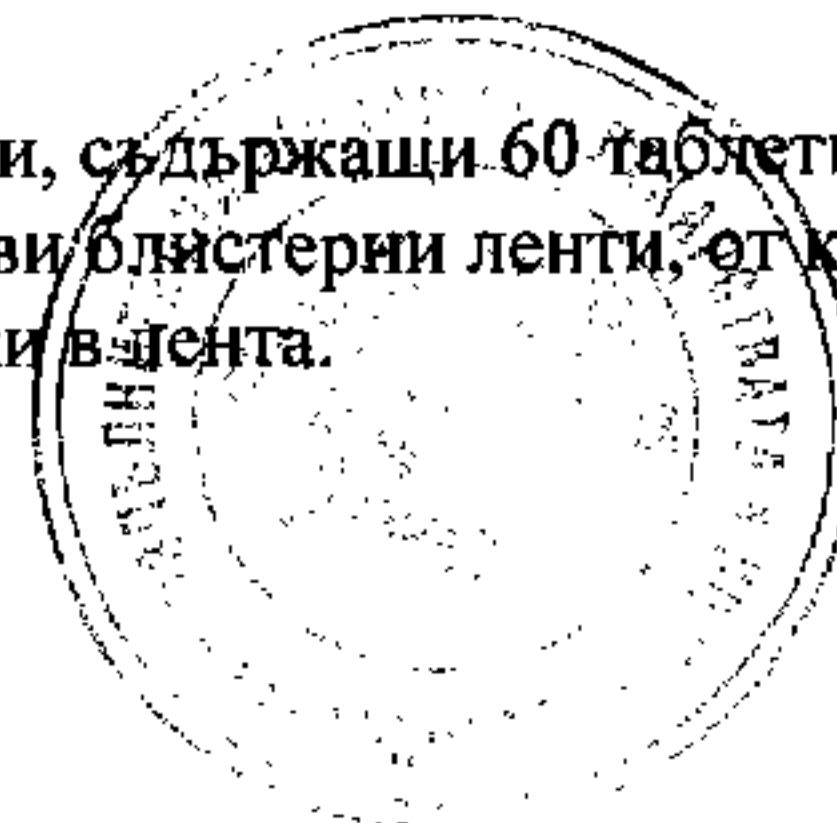
Как изглежда Феварин 50 mg /Феварин 100 mg и какво съдържа опаковката

Феварин е кръгла, двойно изпъкнала, делима, покрита с бял филм таблетка за перорално приложение. Стандартният надпис на таблетката е 291 (двукратно) от едната страна и S от другата страна.

Таблетката може да бъде разделяна на еднакви половини.

Таблетките Феварин (флувоксамин малеат) се доставят в опаковки, съдържащи 60 таблетки (50 mg) или 30 таблетки (100 mg), опаковани в PVC/PVDC-алуминиеви блистерни ленти, от които таблетките се освобождават с натиск, по 20, съответно 15 таблетки в лентата.

Възможно е не всички размери опаковки да се продават.

Притежател на разрешението за употреба

Solvay Pharmaceuticals B.V., C.J. van Houtenlaan 36, NL – 1381 CP Weesp, Холандия

Производители

Solvay Pharmaceuticals B.V., C.J. van Houtenlaan 36, NL – 1381 CP Weesp, Холандия

Solvay Pharmaceuticals, Route de Belleville, Lieu dit Maillard 01400 Chatillon sur Chalaronne, Франция

Информацията в тази листовка е ограничена.

За допълнителна информация, моля, свържете се с Вашия лекар или фармацевт или със

Солвей Фарма ЕООД

София Тауър, ет. 5, офис 52

Бул. Ал. Стамболийски 103

1303, София

Тел: ++ 3592 9234 700

Факс: ++ 3592 9234 701

Дата на последна редакция на листовката: април 2008 г.

